СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 282. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 5-го ГРУДНЯ 1950. — No. 282. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 5, 1950. VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

70-БІЛІОНОВИЙ БЮДЖЕТ НА ОБОРОНУ

Вашинґтон, 3 грудня. — Сподіваний податок від чистих заробітків, обрахований президентськими дорадниками на три з половиною біліонів долярів, підвищила палатна комісія способів і засобів до $4,600,000,000, тобто на $1,600,000,000 більше. Податок буде мати силу від 1 липня б. р. язщо на це зговиться сенат. Голосування назначене на вівторок.

У п'ятницю 1 грудня президент передав до Конґресу домагання на ухвалення нових вісімнадцять біліонів на озброєння. В цій сумі находиться теж додатковий видаток на виріб атомової бомби. Все те придумане з уваги на нову війну, яка вибухла між Червоним Китаєм і Америкою, коли комуністичні китайні вирушили до Кореї на знищення армії Об'єднаних Націй. Разом з давніше ухваленими видатками самий мілітарний бюджет на біжучий скарбовий рік дійде до кругло 42 біліонів долярів. Якщо до цього додати ще цивільні видатки, то увесь бюджет нації буде виносити 70 біліонів долярів. Це дасть спроможність приспішити продукцію всіх матеріялів, потрібних на війну і для цивільного вжитку в часах національної необхідности.

Боротьба проти напасників мусить іти дальше.

Незвичайно важливе послання передав президент Конґресові впарі з домаганням нових видатків у п'ятницю 1 грудня. — Він пригадав, що американські війська разом з іншими військами Об'єднаних Націй, які опинилися в Кореї, борються за волю і проти тиранії, за право і законний лад, а проти брутальної аґресії. Якщо б вороги миру не зазнали спротиву вони були б розвіяли надії на справедливий і тривалий мир. Крім того наша власна свобода загрожена так, як і свобода корейського народу. Тому ми не сьміємо вступитися з Кореї. Ми знаємо, що бій іде за пережиття свободи по всіх усюдах. Якщо вільні народи не станутъ разом до бою, то пропаде надія на мир. Від самого початку було ясно, що напад був підготований поза Кореєю, а тепер участь комуністичних китайців є зовсім наглядна. Цю аґресію підготовили китайці, обдурені або приневолені Совєтською Росією і тим дали притоку до третьої світовоз війни. Ми не маємо іншого вибору як тільки посилити нашу оборону. Для оборони треба не тільки гроша але й підвищення армії до яких три мільйони вояків.

ВИНАЙДЕНО ПРИЛАД ДЛЯ ОЖИВЛЕННЯ СЕРЦЯ

Клівленд. — Американська Колеґія Грудних Лікарів виявила, що винайдено прилад, який може в деяких випадках привести до життя людей, яких вже признано „мертвими клінічно". Машини вживано з успіхом на псах, а тепер вона находиться в шпиталі Ганемана в Филаделфії для випробування її на пацієнтові, якого серце вже перестало бити, отже він „клінічно помер". Якщо б спроба вдалася, тоді є надія на продовження життя соток осіб, які вмірають передчасно від серцевих недуг.

ПОВІТРЯНІ СИЛИ ЗАКЛИКАЮТЬ 10,000 РЕЗЕРВОВИХ ОФІЦЕРІВ

Вашинґтон. — Команда повітряних сил оголошує плян покликати на воєнні вправи кілька тисяч других резервових лейтнантів впродовж теперішнього скарбового року. Вправи будуть обіймати довші полети і інші спеціяльні завдання. Головною силою будуть наймолодші випусники, яких число виносить коло 10,000.

ПОБОЮЮТЬСЯ ХВИЛЕВОГО БЕЗРОБІТТЯ ПІДЧАС ПЕРЕМІН

Урядовці, відповідальні за мобілізацію країни на воєнний лад, признають, що найближчий місяць може принести деякі признаки безробіття, бо треба увести в життя нові постанов про переміну в продукції. Виключення різних матеріялів з цивільної продукції обмежить засяг в цивільних підприємствах, доки не будуть перемінені на воєнні установи. Тому, що світове положення стало таке, яке воно є, виявилася потреба переміни вже розпочатих проєктів на свіжі. Робітничі економісти передбачують, що більше ніж 250,000 робітників у промислових установах залишиться без праці на якийсь час, доки не устабілізуються нові відносини. Крім того поборова служба, набираючи нових рекрутів, багато причиняється до переміни у ключевих промислових установах, бо відповідальні працівники мусять покидати роботу і іти до війська. На січень покликається 50,000 рекрутів до армії, замість сподіваних 40,000.

НАЗНАЧЕНИЙ ГОЛОВА ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ

Вашинґтон. — Не вижидаючи ухвалення законопроєкту про цивільну оборону, переданого Конґресові минулого тижня, президент Труман, на підставі воєнних повновластей, назначив колишнього губернатора Флориди, Миларда Ф. Калдвела, адміністратором цивільної оборони. На підставі плянів адміністрації він матиме широку владу для координації цивільних оборонних агенцій, плянованих федеральними і стейтовими установами. Цивільна адміністрація оборони існувала досі в рямцях Краєвої Ради Забезпеки Ресурсів під проводом Джеймса Вадсворта. Новий голова цивільної адміністрації буде незалежним, доки не буде ухвалений закон. Тому й урядування Калдвела буде тільки тимчасове.

З уваги, що в Конґресі накопичилося незвичайно багато справ, стало самозрозумілим, що Конґрес мусить зрезиґнувати з надії на покінчення своїх нарад у недалекім часі. Кажуть навіть, що не буде часу на Різдвяну передишку між теперішним і новим Конґресом і що теперішній Конґрес радитиме, доки не збереться новий.

В АМЕРИЦІ

● **Сцени з біблійних оповідань** про народження Христа будуть зображені в місті Плимут у стейті Індіяна, від 17 грудня до 1 січня. Коло 80 фіґур, величини людини, будуть поставлені на площі перед судовим будинком.

● **Арґентина скасувала візи** на пашпорти для американських туристів. Президент Перон хоче в такий спосіб заохотити туристів зі ЗДА до відвідування його країни.

● **Сенатор Артур Г. Ванденберґ**, один з провідних республіканців, пішов знову до шпиталю. Він перебув недавно дві операції і тому його виздоровлення припізнене.

● **Католицькі ветерани** домагаються висилки допомоги для Юґославії в часі теперішньої кризи. В заміну вони хочуть добитися реліґійної рівноправности в тій країні.

● **Український фармер з Альберти**, Іван Ілюк, виграв 13 листопада світовий чемпіонат за найкращі зразки вівса на Королівській Зимовій Виставі в Торонто. Він здобув перше місце минулого року і затримав його досі.

ПЕРЕД НАРАДАМИ ПРЕМІЄРА АТЛІ З ПРЕЗИДЕНТОМ ТРУМАНОМ

ЗАГРОЗА НОВОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ ПРИЧИНОЮ ПРИЇЗДУ БРИТАНСЬКОГО ПРЕМІЄРА ДО ЗДА

Лондон, 4. листопада. — Британський прем'єр Клемент Атлі, маючи за собою майже абсолютну піддержку всього англійського народу, відлетів вчора літаком до Злучених Держав на спеціяльну нараду з президентом Труманом, в обличчі викликаної комуно-китайською інтервенцією в Кореї міжнародної кризи та загрози нової світової війни. Попереднього дня прем'єр Атлі відбув довші наради з французьким прем'єром Плевеном і міністром закордонних справ Шуманом, як теж з членами свого уряду. Виїжджаючи до Вашинґтону, прем'єр Атлі висловив переконання, що його виміна поглядів з президентом Труманом може в результаті „принести тільки користь справі, яку ми всі маємо на серці: мир у світі". Прем'єр додав, що він не тратить оптимізму щодо таких можливостей. Під час нарад з французькими державними мужами була виринула теж думка евентуальної поїздки до Вашинґтону теж французького прем'єра, але Плевен вважає, що наради прем'єра Атлі і президента Трумана матимуть більше „приватний" британсько-американський характер і щойно в їх результаті може наступити конференція „трьох великих", або евентуально теж нова зустріч чотирьох великодержав на найвищому рівні. — Разом з прем'єром Атлі виїхало до Вашинґтону 17 його політичних, військових і господарських дорадників, включно з імперським шефом штабу, — маршалом Слімом. Безпосередньо перед від'їздом прем'єр Атлі відбув ще наради з міністром закордонних справ Бевином та канцлером скарбниці Гейтскелом. Останньою характеристикою цілей поїздки прем'єра Атлі до Вашинґтону можна б вважати заяву британського міністра оборони Шінвела, який твердив, що „наші цілі (в Кореї) повинні залишитися обмежені в своєму характері та, щоб не сталося, ми не повинні робити нічого такого, що могло б нас призвести до конфлікту з Китаєм". Прем'єра Атлі і його групи сподіються у Вашинґтоні вже сьогодні.

БРИТАНСЬКИЙ ПРЕМІЄР КЛЕМЕНТ АТЛІ З ПРЕЗИДЕНТОМ ТРУМАНОМ обговорюватимуть знову спільну акцію для вдержання миру в світі, у зв'язку з кризою, яка наступила після „явної і нотоpичної" комуно-китайської аґресії в Кореї. Прем'єр Атлі прибув до Вашинґтону після нарад з французькими державними мужами та зі своїм урядом. Його поїздку до Вашинґтону одобрила теж опозиційна Консервативна партія з Винстоном Черчилем на чолі.

ФРАНЦІЯ І АНГЛІЯ ОДНОЗГІДНІ ЩОДО МИРУ, АЛЕ ПРОТИ НОВОГО МЮНХЕНУ

Париж, 4. грудня. — Французький прем'єр Плевен і міністер закордонних справ Шуман, повернувши з Лондону, де відбули наради з прем'єром Атлі перед його від'їздом до Вашинґтону, ствердили, що вони досягнули „основного порозуміння" в усіх справах, і тому теж було зайво міністрові Шуманові прилучуватися до поїздки на наради з президентом Труманом. Першим з цих основних порозумінь мало б бути бажання докласти всіх зусиль для полагодження теперішнього корейського конфлікту, але не коштом „миру за всяку ціну", за прикладом колишнього договору з Гітлером у Мюнхені. До дальших справ, в яких досягнено британсько-французьку однозгідність, мали б належати: справа завершення західно-европейської оборонної підготовки та включення до неї Німеччини, як теж дальша американська допомога европейським господарствам. Франція зокрема обстоює думку про необхідність нових великодержавних розмов зі Совєтами, хоча це вона вже узалежнює від думки американського і британського урядів. Стверджується, що французький і британський уряди не тільки не залишать Злучених Держав самих в їхній теперішній політиці, але й оминатимуть всього того, що могло б викликати хочби саме тільки враження непорозумінь та можливостей розколу в західному таборі.

ПРЕЗИДЕНТ ВСТАНОВЛЯЄ НАПРЯМ ПОЛІТИКИ З ГОЛОВНИМИ ДОРАДНИКАМИ

Вашинґтон, 3 грудня. — Президент Труман нараджувався з своїми головними дорадниками в справі положення на Далекому Сході впродовж п'яти і пів годин звечора, щоб бути готовим на конференцію з прем'єром Великобританії, Клементом Атлі, коли він приїде до Вашинґтону в понеділок ранком зі штабом своїх дорадників. Дві години нараджувався Труман з секретарем стейту Діном Ачесоном, секретарем оборони Джорджом К. Маршалом і головою об'єднаних генеральних штабів, ген. Омаром Н. Бредлі. Потім ще відбув нараду з своїм спеціяльним дорадником в політичних справах, В. Аверелом Гарриманом.

Окремі наради відбулися в департаменті стейту, у яких брав участь Ачесон, провідники конґресових комісій закордонних справ обох партій і підсекретар Джеймс Е. Вебб. З сенатських провідників явилися: Там Конналлі, голова комісії закордонних справ і сен. Александер Вілі, республіканський член цієї комісії. Секретар президента, Чарлс Росс, виявив, що на конференції президента обговорено Корейську кризу з кожного боку, одначе він не сказав, як цю справу вирішено.

● **Президент Труман назначив** 12 осіб до ради для виповнення Четвертої Точки з його інавґураційної промови. Ліста імен складена з різних професій.

560 ДОЛЯРІВ НА НАРОДНІ ЦІЛІ З ЛИСТОПАДОВОГО СВЯТА В ЕЛИЗАБЕТ

Елизабет, Н. Дж., 4. листопада. — Вчора в цій невеличкій українській громаді відбулося традиційне Листопадове Свято, на якому теж з традиційною прикладністю в жертвенності зібрано 560 долярів на народні цілі. Святом, попередженим відповідними відправами в місцевій церкві, проводив п. Пінковський, вступне слово виголосив о. Л. Чапельський а святочну промову сказав п. В. Мудрий. До збірки промовляв і її переводив п. Р. Слободян. В концертовій частині програми виступили два хори: Хор Молоді в Ню Джерзі під проводом Юрія Кириченка, мол., та хор „Трембіта" з Нюарку під проводом п. Добоша, як теж діти місцевої української школи під проводом сестер служебниць. Місцевий дяковчитель п. Р. Левицький відспівав баритонове сольо. Свято відбулося в місцевому Народному Домі в приявності поверх 200 осіб.

АМЕРИКАНСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ СКЛАДАЄ СВОЮ ПРОҐРАМУ ДЛЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Ню Йорк. Американська делеґація відбула наради у неділю у своїй кватирі під ч. 2 Парк Евеню в справі положення в Кореї, щоб обговорити дальші потягнення в О. Н. для спинення китайської комуністичної інтервенції у Корейській війні. У суботу й неділю делеґат Індії, Бенеґал Н. Рау, відбув конференції з представником комуністичної делеґації генералом Ву Гсію-Чуан, в справі мирного закінчення корейської війни. Він виявив, що переговори находяться в незвичайно важкій стадії і тому не хотів говорити про неї прилюдно.

Американські наради, під проводом амбасадора Воррена Остина, тривали майже безупинну з уваги, що треба було порозумiватися з представниками інших делеґацій і предсідником Асамблеї, Насроллаpом Ентезам та ген. секретарем О.Н., Триґве Лі. Якщо б дві третини Асамблеї згодилися, тоді американська делеґація могла б поставити свою проґраму на нарадах у понеділок.

● **Припадковою смертю**, внаслідок вистрілу з рушниці, згинув адв. Микита Романюк з Торонто, в Канаді. Він виїхав був зі своїм приятелем на прогульку і підчас того згинув від пострілу.

● **До гострої виміни слів** між югославським і совєтським представниками дійшло вчора в Раді Безпеки О. Н.

АЛІЯНТИ ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО ВІДСТУПУ З ПЙОНҐЯНҐ

ПІВ МІЛЬЙОНОВА КОМУНО-КИТАЙСЬКА АРМІЯ ПРОДОВЖУЄ НАСТУП НА ЦІЛОМУ ФРОНТІ

Токіо, 4. грудня. — Аліянтські війська роблять останню підготовку до відступу з Пйонґянґ, колишньої комуно-корейської столиці, відступаючи перед сильним напором переважаючих чисельно ворожих сил, головно комуно-китайських інтервентів, загальну силу яких в Кореї обраховується тепер на около пів мільйона вояків. Американські і аліянтські війська залишили свої оборонні позиції та відступають на південь і на захід від Пйонґянґ, від якого ворог віддалений ще на 12 миль. Упадку цього міста можна сподіватися в кожній хвилині. Про сильний напір ворога повідомляється теж з інших секторів фронту. Погана погода сприяє ворожому наступові, унеможливлюючи масову активність аліянтської авіяції. На підставі офіціяльних і фронтових повідомлень подається таку характеристику загального положення на фронті: На заході з'єднання Восьмої Армії продовжують свій відступ, щоб не попасти у вороже оточення та „торгуючи простір за час" — як висловився один з командуючих офіцерів. Довгі валки вантажних автомашин і великі маси втікачів відступають на південь, тоді як з'єднання саперів демолюють мости, дороги та воєнний виряд, що його не можна вивезти. На центральному секторі, на якому наступив пролом, як південно-корейські війська не видержали атаки [illegible] комуно-корейські війська зменшили дещо свій напір, але концентрують нові сили до дальшого наступу. На цьому фронті вчора була сильна активність артилерії. На східній ділянці фронту величезні маси китайських большевиків продовжують наступ з Янґдок в напрямку до Вонсан, головної аліянтської бази на північно-східному побережжі Кореї. Аліянтські війська відступають пляново і в найбільшому порядку, оминаючи боїв на більшу скалю. Аліянтська авіяція, що з огляду на погану погоду не могла брати більшої участи в боях на фронті, продовжувала стратеґічне бомбардування, „вирадирувавши" вчора з мапи місто Гуксу.

КОЛІНС ПРИБУВ ДО ТОКІО НА НАРАДИ З МекАРТУРОМ

Токіо, 4. грудня. — Шеф штабу Американської Армії, ген. Дж. Лотон Колінс, прибув сьогодні рано до Токіо на нараду з головним командантом аліянтських сил в Кореї, ген. Мек Артуром, та з іншими командантами американських збройних сил на Далекому Сході. Це вже третя поїздка ген. Колінса до головної квартири ген. Мек Артура від часу вибуху корейської війни. Разом з ген. Колінсом приїхали до Токіо ген. Чарлз Кейбел, керівник авіяційної розвідки, та адмірал Ф. С. Ло. Ген. Мек Артур зустрів їх на аеродромі. Предметом нарад буде криза на фронтах в Кореї після „явної і нотоpичної" аґресії комуністичного Китаю.

В КОРЕЇ ПОВТОРЮЄТЬСЯ ІСТОРІЯ ДЖІНҐІС-ХАНА

Сеул, Корея, 4. грудня. — З походом комуно - китайських орд на Корею, там повторюються найбільш варварські сцени, які занотувала історія з часів Джінґіс Хана. Наїзники ни тільки нещадно вбивають і грабують все, що їм попаде в [illegible] маси захопленого ними корейського населення, створюючи з нього „живий мур" перед собою для захисту перед евентуальним протинаступом аліянтів. З другого боку, окремі ворожі частини переодягаються в корейський цивільний одяг та мішаються з втікачами, щоби в той спосіб проникати аліянтські лінії та вести диверсійну роботу. Аліянти здогадуються, що в той спосіб около 30,000 ворожих вояків вже дісталося до Пйонґянґ.

● **Про щораз більшу активність** націоналістичних партизанів повідомляється тепер вже майже з усіх провінцій опанованого комуністами Китаю. В останньому 6,000 партизанів мали напасти на комуністичні позиції на північ від Нанкінґ, в провінції Кванґсі.

СОВЄТСЬКА ВОЄННА ПІДГОТОВКА В НІМЕЧЧИНІ

Франкфурт, 4. грудня. — Останні події в Кореї та на Далекому Сході, зокрема комуно китайська інтервенція в Кореї, йдуть в парі з інтензивною воєнною підготовкою совєтських військ в Східній Німеччині. — Безпосередньо там, крім гострого поготівля окупаційних військ, не спостерігається жадних надзвичайних заходів, що були б зайві, бо Совєти мають там вже і без них сильну перевагу в людях і воєнному матеріялі. Натомість стверджується інтензивніше продовжування попередніх заходів, зокрема скріплювання мостів, що могли б видержати тягар важкої зброї, будову нових аеродромів і комунікаційних получень та нові транспорти зброї, включно з літаками зі Совєтів. Все це збільшує тривогу европейських народів перед можливістю від давна сподіваного совєтського нападу.

РЕКОРД ГОЛОСУВАННЯ В ЗАХІДНОМУ БЕРЛІНІ

Берлін, 4. грудня. — Не зважаючи на погану погоду та на всі комуністичні інтриґи і залякування, у вчорашніх виборах до міського управління в західних секторах Берліна взяла участь рекодова кількість управнених до голосування: 89,6% з усіх 1,664,686 зареєстрованих. Вибори відбулися вже на підставі зміненого статуту, що надає Берлінові право „країни". Перемогу у виборах здобули соціял-демократи, — за ними йдуть християнські - демократи та інші партії. На всіх 200 місць в місцевому парляменті вибрано тільки 127 депутатів, резервуючи інші місця для представників населення совєтського сектору міста, яке не мало можности взяти участи в виборах. Комуністи вели свою пропаганду за бойкотом виборів головно залякуванням, що кожний відданий голос в цих виборах буде голосом в користь нової війни.

В СВІТІ

● **Совєтський Союз і Польща** належать до країн з найменшим національно-господарським приходом, сума якого припадає тільки по 308 долярів на особу.

● **Наради з італійським міністром** оборони та італійським генеральним штабом відбув адмірал Роберт Карні, командант американської фльоти на европейських водах.

● **В Польщі відбувся перший** після війни повний перепис населення, загальна кількість якого мала б виносити около 25,000,000.

● **Індійський прем'єр Неру** тепер закликає до „завішення" зброї в східно-західній пропагандивній війні, вважаючи це одною з головних передумов замирення.

● **Нових переговорів між Заходом** і Совєтами домагаються бельгійські соціялісти.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Hates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "SVOBODA". P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПЕРЕСТОРОГА ТРУМАНА

Не віримо, як і досі не вірили, щоб якісь словні перестороги навіть такої потуги, як Злучені Держави, могли спинити Москву від її походу на завоювання світу. Проте доводиться нам часто про такі перестороги писати, бо ж годі їх поминати мовчанкою, коли про них згадує цілий світ і коли вони походять від таких визначних осіб, як президент Труман, чи секретар стейту Ачесон.

Радійова промова Діна Ачесона на тему „стратегії волі" не мала нічого „вибухового", але якраз тому холодні уми прив'язують до неї особливу увагу. Кажуть, що це було останнє звернення до комуністичного Китаю, щоб ще в пору опам'ятався і перестав бути сліпим знаряддям політики Кремля. Зате заява президента Трумана в справі атомової бомби, яку він виявив перед американськими журналістами в часі пресової конференції, мала вже інший характер. Вона облетіла цілий світ і всюди викликала реакцію, включно з американськими провідниками і американським народом.

Президент Труман уже раз увійшов в історію в цьому розумінні, що дав дозвіл на вжиття атомової бомби у війні з Японією. Тому годі ставитись легковажно до його теперішньої погрози, себто до евентуального уповноваження ген. МекАртура до такого самого бомбардування червоного Китаю, якщо Мао не відтягне своїх військ з Кореї й не занехає аґресії. Ця пересторога, як усі згідно її розуміють, відноситься одночасно: до Китаю і Росії. Президент Труман ще підкреслив, що він далі згідний до переговорів, але тільки в такій цілі, щоб настав „справедливий і мирний світ".

На заяви Трумана і Ачесона китайський комуністичний офіціоз — як повідомляють з Гонґ Конґ — зареагував у такий спосіб, що поставив Злученим Державам та Об'єднаним Націям три вимоги: Забрати всі війська Об'єднаних Націй з Кореї; відкликати Сьому Фльоту Злучених Держав з Формози, призначити місце в Об'єднаних Націях для представника комуністичного китайського режиму.

Така є ситуація. Військовий знавець, Генсон В. Болдвин, вернувши з поїздки по Кореї, Японії, Формозі, Гонґ Конґ і французькім Індо-Китаю, пише в Ню Йорк Таймс таке: „Злучені Держави переживають сьогодні найбільшу небезпеку за весь час свого існування. Мілітарне, економічне й політичне знищення Західної цивілізації, як теж і нашого американського способу життя є певною можливістю, якщо небезпека зі Сходу не буде зустріта зі сміливістю, уявленістю та об'єднаними силами". Він твердить, що в часі подорожі переконався, що є тісний зв'язок між Москвою і Пейпінґом та що існує величезна китайська воєнна сила, підтримувана Росією. Болдвин перестерігає теж перед війною з Китаєм, якої ми ніяк не виграємо. Ця ж країна дає кожного року мільйон нових рекрутів! Політика Сталіна і Мао є сьогодні ідентична. Рахувати, що можна перетягнути Мао уступками на бік Злучених Держав, є фантазією. Усякі концесії тільки погіршають американське положення на Сході, а до концесій Болдвин зараховує: залишення Америкою Кореї чи Формози, чи теж признання місця в Об'єднаних Націях представникам червоного Китаю. До цього Болдвин додає ще таке: Пам'ятаймо, що в боротьбі з комунізмом як світовою загрозою Західна Европа є найважливішою стратегічно територією, але боротьбу можна програвати вже в Азії, якщо не поступимо там зручно й не будемо сильними".

На такому тлі атомова бомба, про яку говорив Труман, набирає великої серіозности. Тому про неї й так широко тепер заговорили.

У ВИРІШАЛЬНУ ХВИЛЮ

Останній драматичний розвиток в міжнародніх відносинах, зв'язаний з „явною і ноторичною" комуно-китайською аґресією в Кореї — як це заявив американський представник в Раді Безпеки — є ще найменшою несподіванкою для українців. Українці бо краще за всіх знають, і з власного досвіду, що большевиків ані не втихомирити, ані удобрити, ані замирити. Яких поступків світ і не робив би, скільки доброї волі і угодовства не виявляв би, він ніколи не зможе наладнати співжиття з комунізмом, як не можна погодити води з огнем. Тут проблемою може бути тільки час абсолютно неминучого кінцевого зудару.

Українці це, безперечно, знають і тільки дивно, що вони не можуть зробити з того практичного висновку. В цьому думаємо про українську еміґрацію та українських громадян інших країн. Бо якщоб всі наші зусилля і починання йшли власне під цим кутом, то ми не мали б сьогодні хай і дещо притишеного, але все ще помітного партійного розгардіяшу, наші фонди на народні цілі не обмежувалися б до десяток тисяч, але досягали б великих сум, ми мали б багато менше всіляких особистих і партійно-групових амбіцій, ми творили б одну справді сцементовану одною ідеєю спільноту, яка різними шляхами, але солідарно і наполегливо змагала б до одної мети.

Як мається в загальних зарисах українське положення у вільному світі в теперішню вирішалньу хвилину, або безпосередньо перед нею? Останні інформації і спостереження зі Західної Европи не дають багато причин до оптимітизму. Вправді, партійництво там вже дещо притихло, але це не тому, що люди прозріли і опам'яталися, але головно тому, що попередня еміґраційна маса перестала існувати. Багато повиїздило до інших країн, між ними теж чимало колишніх „стовпів" партійної боротьби, багато пробує або мусить включитись в місцеве життя, а частина таки побачила і переконалася в нікудишности словного патріотизму без відповідних діл. Як йдеться про українські міжнародні виступи на европейському терені, вони тепер мусять ще дальше отрястися з тих пересудів та розгардіяшу, в яку їх загнали були такі ж самі українці в своєму внутрішньо-партійному засліпленні. Національна Рада та її Виконний Орган без сумніву могли б були пробробити велику роботу, якщоб не було довелося їм зачинати вже після того, як закордонний світ був цілком здезорієнтований в питанні української репрезентації. А підривна робота проти цих інституцій все ще продовжується і переважно тими самими елементами, що з власних амбіцій та політичної неграмотности і короткозорости навіть при щирому патріотизмі могли б занапастити цілу українську справу.

На такому тлі українських обставин в Европі виразно зарисовується завдання українців на американському континенті, зокрема в Злучених Державах, в цю вирішальну хвилину. Звичайно, теж наші відносини ще далекі від ідеальних, теж у нас є ще багато всіляких недомагань, але вони не є засадничого порядку. Крім того, у нас є відповідний і безспірний авторитет Український Конґресовий Комітет. Також американські українці мають кращу базу і більші можливості повести свою акцію з користь українських визвольних змагань в двох головних напрямках: внутрішньо-українському і міжнародному. В першому випадку становище американських українців виразно з'ясоване: український нарід сам вибере собі свою репрезентацію, як матиме на це можливість. На еміґрації його найширшим представництвом може вважатися тільки Українська Національна Рада та її виконний орган. Це ще далеко не значить, що вони є ідеальні в своїй теперішній побудові та в своїй роботі, але тоді теж завданням всіх українців є не розбивати і нищити їх, але всіляко допомагати їм до такого ідеалу зблизитися. Цілости української проблеми на еміґрації не можуть репрезентувати поодинокі групи, без огляду на їх масовість чи твердження про зв'язок з Воюючою Україною. Факт, що вістку про смерть команданта УПА, ген. Чупринки-Шухевича, одержано аж після восьми місяців, суперечности на тему того зв'язку, як і з'ясоване в останньому „Зверненні до всієї української еміґрації", становище Воюючої України до проблеми української еміґрації та її завдань тільки потверджують попередню тезу щодо української репрезентації на еміґрації.

Але тоді, як можливості цеї української репрезентації в Европі всіляко і з різних причин обмежені, американські українці мають незрівняно більше можливостей своїми засобами і способами допомогти українській визвольній справі теж на міжнародному терені, головно в самій Америці, що нині є центром світових рішень. Сьогодні ми є теж в тому кращому положенні, що до такої роботи можна використати більше сил і матеріялів. Немає теж мороки як це робити, бо ця акція тут вже має свій великий досвід і традицію. Головне чого потрібно, це засобів, це багато більше фондів, ніж ними УККомітет розпоряджає тепер. Під цим оглядом справа тепер вже наладнана у формі Національного Фонду. Основне тепер залежить від широкого загалу нашого громадянства. Його дальша активізація і консолідація навколо УККомітету без сумніву допоможе виконати те велике завдання, яке в теперішніх обставинах накладає на американських українців їх історична місія в цій вільній країні.

Найпекучіша проблема Азії

Успіхи комунізму в Азії зовсім не випадкові, як не випадок рішив про перемогу комуністичної революції в колишній майже февдальній Росії. Обсервуючи просування комуністичних армій і в Китаю, і давно в Кореї, можна було завважати, що червоні несли перед собою кличі визволення селян від утиску й експлуатації февдальними землевласниками, а за собою переводили в життя новий закон землеволодіння. Розуміється, що ні китайському, ні корейському селянству невідомо, що це нове землеволодіння дуже часове і скоро замінене буде колективізацією. Та видвигаючи цю найбільш болючу проблему Азії, комуністи — не зважаючи на те, як її хотять полагодити — завдячують передовсім їй свої успіхи. Бо Азія потребує найбільше земельної реформи, потребує її негайно та більш доцільної, як її можуть дати комуністи. Хоч і нові провідники Азії, які вийшли на політичну арену після закінчення другої світової війни, це вишкодені в марксівській доктрині комуністичні фанатики, і хоч видвигнули вони завжди актуальний в Азії клич проти колоніялізму — впроваджуючи рівночасно новий і гірший рід колоніялізму у своїх країнах — то найгрізніша причина комуністичної сили в Азії це азійське селянство: найбідніше, постійно голодуюче азійське селянство. Національні режими відкладали земельну реформу і в цьому їхньому зволіканні їхня трагедія і небезпека для цілого світу.

Американська політична думка вже від давна голосить, що поборюючи комунізм в Азії, не можна ставати проти видвигнених комуністами земельних реформ в Азії. Що більше американські політики докладають усіх зусиль, щоб таку реформу в Азії перевести. Ще в 1948 році разом з Допомоговим Актом для Азії створену Обєднану Комісію для Відбудови Села (Джойнт Комішин он Рурел Ріконстракшин — т. зв. Джей Сі Ар Ар, що відповідає европейській І Сі Ей), в якій то комісії на п'ять членів було трьох китайців з предсідником включно. Ця комісія випрацювала програму реформ відповідно до потреб азійського селянства, але у своїй діяльності натрапила на опір провінційних управ в Китаю й тому її праця мусіла обмежитись до переконування китайських землевласників, що реформи в селянському секторі добрі й конечні.

Ця комісія здобула й проголосила дані про азійську сільську господарку, яка означає справжню економічну анархію, що дозволяє землевласникам використовувати конкуренцію орендарів без всякої моральної чи правної відповідальности. Для прикладу йдуть цифри, які кажуть, що китайський орендар платить свойому землевласникові за винайм ріллі 55 до 60 відсотків збору — тоді, як контракт може бути кожночасно зломаний з боку землевласника, якщо знайдеться орендар на ще більший відсоток. А число орендарів становить знову від 55 до 60 відсотків населення кожної провінції. В десяти місяцях Джей Сі Ар представила національному китайському урядові домагання зменшити ренти голодуючих 15 мільйонів китайських орендарів на 25 відсотків, але тут китайський уряд зустрівся знову з опором землевласників. Замітне те, що провінції, які вспіли перевести такий закон в життя (землевласник отримує 37 і ½ відсотка збору), зорганізували протикомуністичний резистанс (провінція Фукієн). Але воєнні дії перекреслили працю Джей Сі Ар Ар на китайському материку і ця комісія стала діяти на Формозі.

Формоза має два мільйони акрів управної площі; управляє головно риж і цукрову трощу. На цій площі працює 530 тисяч рільничих родин так, що на одну родину припадає неповні чотири акри землі. Соціяльний стан населення такий: 40% безземельних і 27% частинно власників і частинно орендарів. Рента 55 до 60 відсотків збору, а то і 70%. Це означає справжній голод для арендарів. Попит на аренду такий великий, що землевласник кожночасно може зірвати умову, та ще й побирає заставу у висоті вартости дворічного збору.

На Формозі йде легше зміна цих февдальних порядків. Уневажнено всі умови, а нові дозволено підписувати щонайменше на три роки; висота ренти 37 і пів відс. збору і задаток не більший одної четвертини збору. Такий порядок веде до того, що вже тепер багато селян купує землю на власність.

Не інакше стоїть сільсько-господарське питання в Японії. Але американська окупаційна влада не мусить тут рахуватись з місцевими порядками, щоб завести потрібні реформи. В Японії діє т. зв. Програма МекАртура і ця програма має на меті поліпши-

(Закінчення на стор. 3-тій).

Нові робітники в суспільнім забезпеченню

Від Нового Року фармерські робітники й домашня челядь будуть мати право користати з нового закону про суспільне забезпечення, який підписав президент Труман ще в серпні. Крім таких робітників можуть забезпечитися добровільно самостійні дрібні підприємці й бизнесмени, які працюють на своїм господарстві так як робітники, а теж професіоналісти, які працюють за платню чи винагороду. Самостійні безнесмени й інші подібні працівники, як хочуть, можуть приступити до системи суспільного забезпечення, а фармерські робітники та домашня служба мають обов'язок так поступити, щоб бути забезпеченими на випадок безробіття чи діставати на старі літа „старечу пенсію".

Обов'язком підприємця чи господаря або господині є сповістити владу вже тепер, що вони мають таких й таких робітників, які досі не були забезпечені, а які мають бути забезпечені від 1 січня 1951 р. До таких робітників належать теж і самостійні бизнесмени, професіоналісти, які самі себе забезпечують.

Щодо фармерських робітників, то виразно сказано, що власник фарм або фармер, який орендує фарму для себе („оперейтор"), не є обовязаний голоситися до уряду для обезпечення себе на старечу пенсію. Одначе управитель (завідатель) фарми, якщо він дістає платню, має право до забезпечення. Обов'язково мають бути забезпечені господарем звичайні фармерські робітники, які працюють за заплату. Щоб дістати право до старечої пенсії, такі фармерські робітники мають працювати найперше по 60 днів на чверть року і заробляти найменше $50 впродовж цілого кварталу. Власник фарми (чи орендар) має заплатити до федерального скарбу від кожного робітника по три відсотки від його платні, одначе робітник і господар мають платити по половині, тобто кожний по півтора відсотка. Закон вимагає, щоб господар самий зголошував своїх робітників, одначе, як він цього не зробить, то робітник може донести на нього до влади, а тоді господар платить кару.

Трохи складніша є справа з домашньою челяддю („доместик емплоїс"). Саме щойно видав комісар суспільного забезпечення, Артур Алтмейер, пояснення до нового закону і зробив відповідальним за його виконання господарів, які затруднюють домашню службу („доместик"). У практиці цей обовязок спадає звичайно на хазяйку дому. Отже хто має наємних домашчіх робітників, такий мусить пильно вважати на постанови закону. Як в інших випадках, так і в цьому, оплата на суспільне забезпечення виносить три відсотки, які мають бути платні по половині робітником і господарем. Господар чи господиня мають з кінцем кварталу виповнити відповідні формулярі, на яких треба подати прізвища осіб, які в них зайняті, число їхнього суспільного забезпечення і висоту платні, а теж відослати суму грошей, яка представляє три відсотки виплачених заробітних платень. Гроші й виказ посилається до найближчого податкового бюра („Колектор оф Інтернал Ревю"). Першу посилку будуть обов'язані вислати по 1 травні 1951 р., бо тоді мине перше чвертьрічча. Формулярі можна теж дістати в поштовім бюрі в кожній місцевості. Жіночі організації в більших містах будуть помагати поширювати засади про нове обезпечення як між хазяйками, так і між службою. Кара за занедбання хазяйкою такого обов'язку доходить до $10,000.

Важливе питання, хто має право або й обов'язок до нового суспільного забезпечення? Отже закон каже: служниці („мейд"), послугачки, прачки, господині („гавскіпер"), кухарі, доглядачки („норс"), огородники, льокаї, чоловіки до всяких послуг („гендімен"), візники і шофери приватних авт. Щоб мати право до суспільного забезпечення, такі робітники мусять виказати, що вони працюють для господаря найменше 24 дні впродовж чвертьроку і побирають в тому часі заплату найменше в сумі $50. Очевидно, що один домашній робітник може в такому часі працювати в кількох господарів по кілька днів і тому може мати право до суспільного забезпечення в кожного господаря - господині окремо. У практиці комісар буде звертати увагу, чи правильна служба працює пересічно два дні в тижні і дістає по $2.20 за один день праці.

Домашня прислуга матиме найменший вимір старечої пенсії, по $20 місячно, по скінченім 65 році життя, якщо вона працювала найменше шість чвертьріч від часу, коли вступила до роботи, аж до свого пенсіонування. А в тім вони підлягають ще й загальним приписам закону про суспільне забезпечення.

Володимир Савченко.

Останній етап нашої державности

(2)

Натомість Армія УНР до умови 22-го квітня не мала жадної допомоги ні від кого. Тільки безпримірна хоробрість козацтва та відвага й талановитість полководця, команданта Армії УНР генерала Михайла Омеляновича-Павленка, а також безмежна любов вояцтва до Батьківщини давала можливість продовжувати збройну боротьбу при надзвичайно тяжких обставинах того часу. Правда, славетня Армія в І-му Зимовому Поході з 1919/1920 р. під командою того ж генерала поповнювалася було зброєю, набоями та іншим військовим майном, що захопила в боях з ворогом. Та це джерело непевне, бо щастя в боях змінливе й на такий спосіб добувати зброю, звичайно, не можна ж розраховувати.

Умова 22-го квітня улекшувала для Армії УНР збройну боротьбу за державність. Створено загальний фронт проти червоних. На заході зорганізовано дві нових стрілецьких дивізій, а згодом ще кулеметну дивізію, крім того негайно зорганізовані кадри для запасових бригад. З того часу кожна бойова дивізія мала ще в запіллі одну таку запасову бригаду.

Головний Отаман, Симон Петлюра, дав наказ Армії УНР, яка провадила збройну боротьбу у ворожому запіллі під командою генерала М. Омеляновича-Павленка, пробиватися на захід для з'єднання з новими українськими дивізіями. І ось Армія УНР знову прорвала червоний фронт і рушила на захід. Уже 5-го травня 1920 р. сталася на Поділлі зустріч розїздів армії, яка поверталась із ворожого запілля, з розїздами новоутворених дивізій. А 6-го травня 1920 р. з'єдналися всі частини Армії УНР.

Утворився загальний фронт двох регулярних армій з власним запіллям. На правому крилі була Армія УНР, проти якої оперувала XIV. большевицька армія, а лівіще — польська армія, проти неї провадила боротьбу XII. большевицька армія.

Після квітневої умови Польща також дещо допомагала в заосмотренні нашої армії необхідним для провадження війни.

Між іншим, завдяки, умові 22 квітня дісталося на волю з польських таборів чимало наших вояків, що то як хорі на тиф чи інші хороби, чи просто як полонені, захоплені на Волині, коли несподівано наскочили на початку грудня 1919 р. поляки. Частина ж наших таборян загинула з голоду і холоду.

Спільними силами українських і польських військ большевикам була нанесена поразка. І ось 7-го травня 1920 р. був здобутий Київ. Там розташувалась залогою VI-та стрілецька Січова дивізія. (Ця дивізія тимчасово була приділена в оперативному відношенні до ІІІ-тої польської армії. Одною із бригад цієї дивізії командував полк. Р. Сушко, збитий вкінці 1943 р. у Львові). Командував цісю дивізією генштабу генерал-хорунжий Безручко.

Десь 24-25 травня до Києва приїхав Головний Отаман Військ УНР, Симон Петлюра. З приводу цього на Софійській площі була улаштована парада українських і польських військ. Головний Отаман із своїм найближчим оточенням стояв біля пам'ятника гетьмана Богдана Хмельницького. Військами на параді командував польський генерал Ридз Сміглий. (Після смерті маршала Пілсудського — диктатор Польщі). Підійшовши до Симона Петлюри, він зупинився в трьох кроках і відрапортував йому, як Голові Української Держави. Після того пролунала команда, і під звуки бравурного маршу військової духової оркестри українські і польські війська (між іншим кинулось мені у вічі, що наше козацтво було краще збудоване і більше на зріст ніж поляки), почали дефілювати перед головою Української Держави. З кожною проходячою частиною Симон Петлюра вітався, тримаючи руку коло дашка кашкета. Війська голосно відповідали на привіт.

Та боротьба ще не була скінчена. На початку червня 1920 р. з південного сходу підійшла до Дніпра червона кінна армія Буденного. Вона переправилась через Дніпро на південь від Києва і несподівано прорвала фронт на польському відтинку. Розпочався відворот польських військ на захід. Згідно наказу головного командування союзних військ, Армія УНР була змушена також поступово відходити на захід, мужньо відбиваючи з великими втратами для ворога всі спроби прорвати український фронт та тримаючи звязок із польською армією.

У першій половині серпня червона московська армія була вже під Варшавою, а деякі червоні відділи перейшли р. Віслу й обходили Варшаву з північного заходу.

Армія УНР тримала фронт на Дністрі й Стрипі, бороняче підступи до Львова, куди прямувала армія Буденного з завданням за всяку ціну захопити Львів. (VI-тій стрілецькій Січовій дивізії, що до цього часу була тимчасово в складі ІІІ-тої польської армії, наказано приєднатися до Армії УНР).

Але це не вдавалось. Коли під Варшавою червоним стало гаряче, було наказно Буденному поспішати туди. Але він не поспішався, йому дуже хотілося захопити Львів. І тільки тоді, коли воєнний комісар Троцький у третій раз наказав, загрожуючи карою, Буденний рушив із району Львова в напрямку до Варшави. Прямуючи до Варшави, підійшов він до м. Замостя. Там перебували саме ще частини VI. стріл. Січової дивізії, що вже одержали наказ приєднатися до нашої армії.

Одначе маршал Пілсудський, бачучи страшну небезпеку для Варшави, тимчасово спиняє пересування VI-тої стр. Січової дивізії до Армії УНР, даючи наказ командантові дивізії генштабу генерал-хорунжому Безручкові затримати частини Буденного під Замостям та підпорядковує генералові й польські частини, які були вислані спішно йому на допомогу.

Наша VI-та стрілецька дивізія мужньо боронить підступів до Замостя. Врешті Буденний був затриманий під Замостям, втратив час і поніс поразку. Варшава була врятована. О-так то сталося „чудо над Вислою!"

Народи світу можуть мати хліб і свободу

Написав Волтер Ґрін

Голова Об'єднання Робітників Автомобільної Промисловости Америки

Це є стаття з серії статтів про важливі сторони сьогоднішнього життя в Америці, написаних видатними американцями в зв'язку з рухом „Листів з Америки"

Якщо ми хочемо забезпечити у світі мир і знищити всі сліди тоталітаризму та імперіялізму, то ми, американці, повинні допомогти іншим народам добитися повної міри економічної та соціяльної справедливості. Тільки на такій підставі ми можемо сподіватися на їх льояльність, бо без підтримки народів світу ми не спроможемося перетворити холодну війну у позитивну працю для миру.

Треба ясно усвідомити той факт, що соціяльний та економічний проґрес є головною зброєю у боротьбі проти комунізму. В своїй промові на Національній Конференції для Вивчення Церковного і Економічного Життя, що відбулась у Дітройті в лютому цього року, я підкреслив цю думку, сказавши, що Злучені Держави повинні застосувати християнство, так само, як вони застосували науку, щоби знайти моральний еквівалент до водневої бомби. Ми досягли того, що знаємо, як можна зруйнувати світ, але ми досі не досягли почуття моральної відповідальности, що могла би застосувати це знання для досягнення миру. Ми знаємо як розколоти атом, але ми досі не навчилися — як годувати голодних, коли в світі існує перепродукція харчів.

Злучені Держави уже багато зробили щоб допомогти вільним державам у їх економічній відбудові та покращанню умов життя. А проте я часто висловлювався за те, що ми могли би робити значно більше, значно систематичніше і ефективніше. В своєму листі, написаному до Трумана в липні цього року, я пропонував програму з дев'яти точок для всесвітнього „мирного наступу". Я пропонував, щоб Америка вклала трильйон долярів у сто-річну програму, яка б забезпечила добробут у світі і позбавила б людство від комунізму.

За цим пляном, Фонд Об'єднаних Держав, до якого Злучені держави давали б щорічну вкладку, так само, як і інші країни, допоміг би розвивати і поширювати економічні ресурси і можливості держав-членів, а також допомагав би піднести життьовий рівень, включаючи харчі, житлові умови, здоров'я і освіту. Мала б бути створена установа, що затруднювала б учених, які працювали б над розвитком і застосуванням атомової енергії до мирних цілей. Це все проводилось би в межах певних заходів безпеки, що були би необхідні, якщо одна, або більше держав відмовилися б взяти участь у загальному розброєнні й інспекціях.

Такий смілвий плян був би дорогий, але його наслідки були би варті витрат. Злучені Держави можуть дозволити собі дорого заплатити за мир. Ми повинні показати свою готовість не стояти за ціною, коли йдеться про наші змагання забезпечити в світі почесний і тривалий мир.

В Америці, так само як і в інших демократичних країнах, вільний робітничий рух відограє велику ролю у боротьбі проти комунізму і у змаганнях за мир через справедливість, як економічну, так і соціяльну. Вільний труд є продуктивніший ніж рабський. Вільний труд Америки переміг гітлерівську рабську працю. Він і тепер перемагає рабську працю і перемагатиме завжди.

В Міжнародній Конференції Вільних Профспілок, заснованій в Лондоні в грудні минулого року, американське робітництво співпрацює, з вільним робітництвом інших країн, у глибокому переконанні, що за демократичного устрою люди можуть мати і хліб, і свободу. Вільні робітничі союзи протестують проти всіх форм імперіялізму. Вони протиставляють комуністам-робітникам аґресивну програму соціяльного проґресу і роблять все, що є в їх силах щоб вивести їх з тіні комуністичної конспірації на сонце демократії.

У наших змаганнях за проґрес і мир в усьому світі дуже важливо знайомити світ з фактами про Злучені Держави та про їх політику. Особливо важливо поширювати правду про американський робітничий рух. Всі ми знаємо, що за останні десятиріччя становище робітника в Америці дуже покращало. Робітничі союзи роблять все можливе, щоб це покращання продовжувалось. Вільний робітничий рух багато зробив не тільки для робітників, але й для всієї країни. Робітники інших країн повинні мати нагоду про це довідатися.

Я був радий, як довідався, що мільйони американських громадян, роджених закордоном, або від батьків чужинецького походження, тепер відограють велику ролю у „Поході за Правду", що відбувається тепер у нашій країні. Вони багато допомагають своїми листами, що часом пишуть до своїх друзів та рідні закордоном. Говорячи правду про Америку, так як вони її знають з особистого досвіду, пишучи звичайні щирі листи, вони допомагають руйнувати упередження, з'ясовувати непорозуміння і протистояти анти-американській пропаґанді. Такий контакт людини з людиною є дуже ефективний і дасть великі наслідки, якщо багато американців приєднаються до цієї акції і проводитимуть її протягом досить довгого часу.

Тепер у світі постає велике питання: як організувати суспільство з певною економічною безпекою, не порушуючи свободи. Я переконаний, що це можна зробити, коли американський нарід матиме сміливість взяти на себе керівництво цією справою.

Речі — на які слід звернути глибшу уваву

Два або й три роки перебування в країнах Нового Світу, ще й досі, не запізнали нас як слід з Америкою.

Новий Світ для багатьох „терра інкоґніта" (незнана земля). Розглядаючи знання історії Америки, загал і досі придержується неправдивих зрештою, вісток европейських шкільний підручників, що цю країну першим відкрив Колюмб.

Слід зазначити, що якраз тут криється прецікава історія. Сучасна наука доказала, що Америка країна прастарої культури, що її історія не менш давня та що Америку далеко перед Колюмбом пізнали, заселили і частинно завоювали давні, так добре нам українцям знані варяги.

На цю тему „Об'єднання Українських Педагогів" в Торонто підготовило вельми цінний реферат.

Добре звісний европейським науковим кругам, український археолоґ проф. др. Ярослав Пастернак дав в дні 19-го листопада 1950 р. відчит на тему „Варяги перші білі між індіянами".

Численно зібрана публика мала змогу почути з уст нашого науковця цікаві, мало кому відомі факти, з життя Нового Світу. Через епідіаскоп висвітлені світлини з археологічних знахідок, відповідні карти і схеми та інші документальні знимки чудово доповняли, ілюстрували та арґументували живу і глибоко научну тему доповідача.

Слухачі дізналися, що вже до 1492 року, тобто до першого приїзду Колюмба в Америку, варяги на своїх суднах понад п'ять століть випередили вітрильники Колюмба та причалили до берегів Америки. Доповідач змальовує, як вони запускалися в глиб краю, показує на карті їх шляхи, описує перші зудари з червоношкірими. Заслуговує уваги цікава квестія про асиміляцію варягів з індіянами та ескімосами. Знаменні залишки релігійних впливів християнських варягів між індіянами, що помимо поганської релігії зберегли дещо з християнського культу.

Документарний матеріял, як археологічні знахідки з рунічним письмом варягів, їхні лицарські пісні-саґи, витяги з ватиканської бібліотеки, описи і звіти французьких подорожників - науковців та проче так солідно зібране проф. Пастернаком збиває дотеперішні погляди слухачів і дає зовсім нове поняття про справу. Розгорнена після відчиту дискусія зганяє у декого рештки сумнівів.

Всю ту масу цінного матеріялу зібрав прелеґент на підставі ґрунтовних праць шведських, англійських та французьких науковців, як рівнож на підставі своїх глибоких знань про варягів (доповідач спеціяльно цікавився і глибоко простудіював побут варягів на Україні).

Пишучи тих кілька рядків про цю цінну доповідь, мав я на меті звернути увагу читачів, що наш побут в країнах Нового Світу повинен глибше нас запізнати з історією і життям країни, а тим самим слід улаштовувати більше відчитів на подібні теми.

М. В. Павленко-Луців

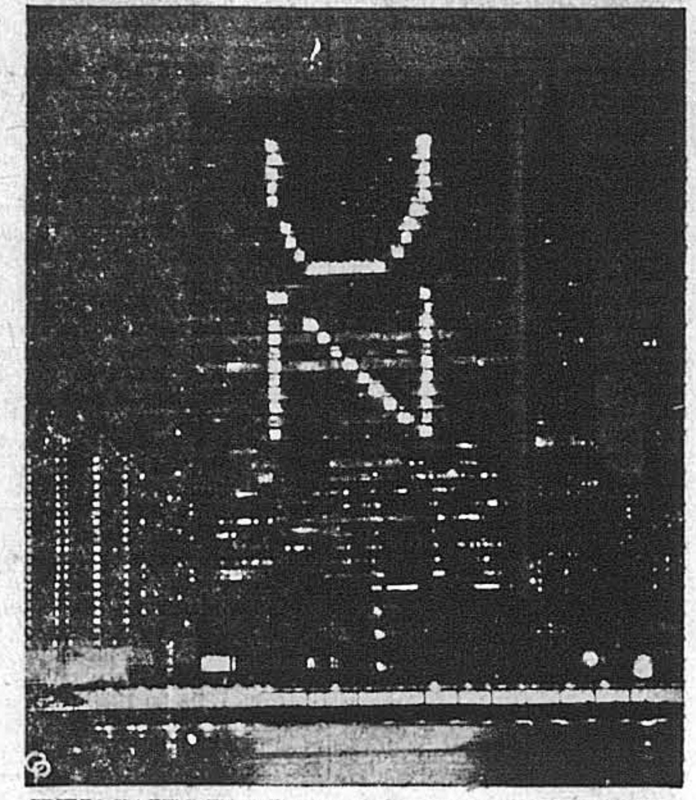
НАЙПЕКУЧІША ПРОБЛЕМА АЗІЇ

(Докінчення зі сторони 2-ої)

ти долю японського селянства, теж голодуючого. Майже вся управна земля в Японії є власністю японських землевласників, а 3 відсотки тих землевласників має в посіданні 30% всієї управної землі, або іншими словами половину орендованої площі. Ці землевласники — це на протягу історії твердиня японського мілітаризму та реакції тоді, коли селяни — за японським стародавнім прислів'ям — „не повинні ані жити, ані вмирати". Та проблему японського селянства трудно розв'язати теж і самими рільничими реформами. Якби розділити всю управну землю між японське селянство, тоді кожній селянській рідні припало б два з половиною акра землі, значить на два акри замало, щоб жити. Але не зважаючи на те, реформа конечна, бо вона дасть для цього селянства на трохи вищу від голодування життєву стопу.

Рільна проблема Азії тим пекучіша, що саме там звернений наступ світового комунізму. Американська політика старається всіми можливими і політичними, й економічними натисками вплинути на ці вільні уряди, щоб вони перевели у себе рільні реформи. Без проведення таких реформ не можна упорядкувати Азії, бо саме справедливе полагодження сільсько-господарської проблеми в Азії — це початок свобідного життя цього континенту.

Т.

СВІТЛО НАДІЇ В ТЕМРЯВІ. Вікна нового будинку Об'єднаних Націй при Іст Ривер в Ню Йорку освітлені в темряві так, що творять початкові літери цеї міжнародної організації, яка докладає всіх зусиль для вдержання миру в цій грізній хвилині.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На службі української співацької музи

За короткий час свого існування український хор „Думка" виступав вже декілька разів з вдатними співацькими продукціями. Слухали його українські і неукраїнські слухачі і здобув він велике признання від своїх і чужих, і то цілком заслужено. Бо і співаки і диригент ставляться до своєї праці серіозно і основно підготовляють кожний свій виступ. Тому хор „Думка" зумів об'єднати в своїх рядах справжніх любителів пісні. По, здебільша тяжкій фізичній, праці збираються вони тричі в тиждень на співацькі проби. Це впевняє нас, що хор „Думка" це трівкий твір, який не заснітиться по кількох виступах, а буде щиро і віддано плекати співацьке мистецтво.

Найбільше праці, на протязі року існуванну хору, вложив в нього Л. Крушельницький, організатор і дотеперішній диригент хору. І це треба підкреслити. А коли, на цьогорічнім листопадовім святі, Л. Крушельницький виступив не як диригент, а як рядовий співак, під рукою молодого диригента Ігора Соневицького, то це зовсім не значить, що він усунувся від праці в хорі. Л. Крушельницький, як рядовий співак, остає й дальше душею хору „Думка", а диригентську батуту віддав в другі руки тому, що завдання хору ростуть прямо з дня на день, так що важко їх опанувати одній людині, яка таки працює фізично. Тому Л. Крушельницький і управа хору запросили до співпраці І. Соневицького, молодого, талановитого музичного фахівця, що недавно приїхав з Европи. Керувалися вони при тому це й шляхотним, громадянським мотивом, дати змогу розвинутися молодому талантові.

Ігор Соневицький це в українській громаді не частий музика-фахівець, зі закінченими музичними студіями. Основи загальної, музичної освіти одержав він у Вищому Музичному Інституті ім. Миколи Лисенка у Львові, в професорів Галі Левицької, д-ра Зиновія Лиська, Миколи Колесси, д-ра Нестора Нижанківського і дир. Василя Барвінського. На еміґрації у Відні продовжує він свої студії фортепіяну в знаного українського пяніста проф. Тараса Микиші, а теорії, гармонії і композиції у д-ра Йосифа Маркса, сучасного визначного музиколога і композитора. З Відня переходить І. Соневицький до Мюнхену, де продовжує свої студії у проф. д-ра З. Лиська, та в Державній Музичній Академії. По чотирьох роках серіозної і наполегливої праці закінчує він успішно свої студії диригентури і композиції. На концерті дня 6 червня ц. р., влаштованім тією школою, І. Соневицький диригує, з гарним успіхом, великою, академічною, симфонічною орхестрою. Про цей виступ молодого диригента пише наш знаний музиколог д-р З. Лисько, в „Християнськім Голосі" з дня 25 червня ц. р., що „І. Соневицький визначився найбільшою пластичністю і енергією рухів, а в мистецькій площині помітне було намагання, провести творчу інтерпретацію виконуваного твору. Відчувався в нього розмах і здоровий темперамент".

Має І. Соневицький також власні композиційні праці, а між ними талановито написані пісні до Служби Божої, співані українськими хорами в Німеччині. Бажаємо йому найкращих успіхів теж і в праці на американській землі.

Микола Кокольський

БРУКЛИН, Н. Й.

20-річчя 21 Відділу СУА

В неділю 29 жовтня відбулося в Українськім Народнім Домі підготовлене ювілейне свято 21-го Відділу Союзу Українок Америки, яке розпочалось відспіванням гимнів: Американського і Союзу Українок. Потім голова Відділу, п-ні Анна Бодак, привітала присутніх добрим словом, згадуючи при тому 15 померлих членок, яких пам'ять пошановано повстанням з місць.

Мистецька частина програми була різнородна й добре виконана. В солях і дуетах виступили п-ні Марія Іванів та п. Андрій Цюпа, добре зіспівана пара і завжди тепло сприймана. В їх програму входили композиції Лисенка, Аркаса, Гайворонського, Гнатишина, Січинського та інших.

Було, як то кажуть, до плачу і сміху. Прекрасно випав дует з „Катерини" — „Ні не весело ніде". Знаменитою акомпаніяторкою була, як звичайно, п-ні Марія Гребенецька. Новістю був „гавайський дует", відіграний п. Володимиром і панею Люнею Осередчуками. З українського репертуару чи не найбільше припала до вподоби стрілецька „Маєва нічка". Прекрасно звучала теж „Баркароля" Офенбаха. Група танцюристів під проводом п-ни О. Яловеґи виступила з українськими народними танками, даючи доказ, що вона постійно іде вперед. Та малі діти не давали їм за вигру. Малий Т. Кулява відтанцював бравурно „Козачка", а мала Орися Петріна відтанцювала прекрасний і трудний танець „Верховино". Оригінально й по мистецьки відтанцював „Чумака" п. Роман Петріна, дещо інакше, як звичайно доводиться бачити і варта, щоб й інші громади це побачили.

По вечері прийшла черга на другу частину програми. П-ні Анна Бодак передала історію діяльности 21-відділу СУА, згадуючи теж і за тисячні суми, зібрані й видані на різні добрі цілі, як 570 долярів на політичну працю УККомітету, 489.83 доляри на спровадження скитальців, 470 дол. на пакунки для скитальців і т. д. — усього разом 7, 724 дол. Місцевий парох, о. Їжак, заявив, що Церква завжди тішиться такими благородними осягами, якими може похвалитись СУА. Сотрудник, о. С. Круховський, сказав англійською мовою, дещо про великий поступ, який зробили старі іміґранти с Америці. Д-р. Л. Мишуга говорив про культурну працю і ваґу таких видань, як творів Лесі Українки в англійській мові. Предсідник УНДому, п. Юліян Павчак, пригадав, що завдячує громада і УНДім українському жіноцтву і тим, що зібрались на цьому ювілею. **Привіт зложила п-ні Стефа Ґрицко, а п-ні Іванна** Бенцаль порівнала наше життя на тій землі з страшними відносинами на рідних землях.

Потім наступили ювілейні презенти, якими обдаровано голову п-ню А. Бодак, секретарку п-ню Домбчевську і найстаршу членкиню Ксеню Дива. До цього ще прийшов ювілейний святочний торт — для всіх гостей.

Ювілей був культурний, добре підготований, і видно було, що всі були з нього вдоволені.

Гість

КАНАДА И ЗДА ВЗІРЦЕМ ПОЛІТИЧНОГО ОБЄДНАННЯ

Акрон, у стейті Огайо.— Одним з найкращих прикладів світового об'єднання є співпраця Злучених Держав і Канади, як це представив на зібранню Жіночого Клюбу премієр Нової Скотії, Анґус МекДоналд. „Досі не було двох країн, які вміли б так прикладно жити побіч себе і співпрацювати впродовх тільки років. Наші кордони не були встановлені внаслідок війни. Ми маємо комісію водних шляхів. Вона працює так прикладно і згідливо, що я навіть не знаю їх імен. Ви є наймогутніша країна в світі.

Голоси Читачів

З НАГОДИ ВИБОРУ НОВИХ ВІДДІЛОВИХ УРЯДНИКІВ В У. Н. СОЮЗІ.

В грудні відбуваються річні збори по відділах У. Н. Союзу, на яких провірюємо працю урядників і вибираємо нових. Це заставляє мене написати тих кілька слів.

Якщо старі урядники добре працювали, даймо їм признання. Як не вив'язувались з обов'язків вибираймо нових, але таких, що вже дали докази, що розуміють вагу нашої організації в нашому народному житті, що дбають, щоб вона зростала, що знають, чим для нас була і чим далі є наша „Свобода" та дбають, щоб вона вдержалась і поширилась. Знаємо, що 22 Конвенція У. Н. Союзу, яка відбулась в Клівленді, піднесла місячну передплату на 20 центів. По деяких відділах є такі, що нарікають на цю підвишку. Щодо мене, то я переконався, що нарікають ті, що читають ворожі українському народові газети. Вони і Союз не люблять. У. Н. Союз і „Свобода" це гордість усіх американських українців. Загальне добро вимагає, щоб вони далі розвивались. У. Н. Союз мусить діставати щораз нових членів, а „Свобода" щораз більше читачів. Тому відділовими урядниками, а першу чергу відділовими секретарями, повинні бути ті, що дорожать організацією та нашою газетою. Нашого придбаного добра, матеріяльного і морального, треба добре стерегти. Бути сторожем в У. Н. Союзі це велика честь, знов сторожами є урядники. Не забуваймо за це і при цьогорічних виборах.

М. Костів,
член 142 від. У. Н. Союзу.

УКРАЇНСЬКА БІБЛІОТЕКА В КАЛІФОРНІЇ

КОМУНІКАТ Х.

Недавно подав я до нашої преси сумну вістку, що предсідник Української Бібліотеки при Ліленд Стaнфорд Університеті, в Пало Алто, Каліф. відійшов від нас на вічний спочинок. Цього я й боявся, бо Покійний Іван Петрушевич, за минулих 5 років, вічно хорував, й більше був у шпиталі чим в дома. З цієї причини, та й тому, що деякі члени нашого Комітету зрезигнували — все листування та бірку книжок і газет мусів робити я сам. Але поза працею треба було ще додавати свої власні гроші на оплачування листів та посилок.

По смерті бл. п. Івана Петрушевича я написав листа до головної управи Гуверової Бібліотеки в Пало Алто, повідомив їх про смерть нашого предсідника, та пояснив їм свою ситуацію, а рівночасно просив звільнити мене з цих обовязків, які я виконував через ряд років. У відповідь, я отримав понижчого листа:

Dr. Harry G. Skehar
7815 Crenshaw Boulevard
Los Angeles 43, California
Dear Dr. Skehar:

Only now, upon my return from Europe, has your letter of August 27 come to my attention; I am very sorry to learn about the passing of Mr. Ivan Petrushevich, who has taken such an active interest in the Ukrainian section of our library.

We would be greatly obliged to you if we would count on your continued interest in our Ukrainian collection, which during the past year has received important additions, especially from Germany. I had the pleasure of meeting Miss Hanna Nakonetschna in Munich; she has been very active in collecting Ukrainian materials for our library.

Any books and newspapers which you would like to give to our library will be greatly appreciated.

With best regards, I remain,
Sincerely yours,
F. T. Epstein
Curator of Central and East European Collections

Тому, що Українська Секція при Гуверовій Бібліотеці вже зібрала поважну бібліотеку та велику колекцію річників українських газет, побажаним було б, щоб всі українські видавництва й надалі посилали туди нові видання, а я послужу ще деякий час потрібними інформаціями та збіркою літератури.

Щиро дякую всім тим, які за минулі роки збирали всяку літературу та до мене присилали, або просто до Пало Алто. Без такої помогі ми ніколи не були б зібрали так богато книжок.

Д-р Григорій Скегар

Книжки і газети прошу дальше слати до:
Hoover War Library, Ukrainian Section, Leland Stanford University, Palo Alto, Calif.

Все листування прошу слати до мене:
Dr. H. G. Skehar, 7815 Crenshaw Blvd., Los Angeles 43, Cal.

З БРАЗИЛІЇ

УСПІХИ УКРАЇНСЬКОГО АРТИСТА МАЦЮКА

Часто українське громадянство мало нагоду читати про успіхи українських артистів-співаків Мацюків в Бразилії. Фахова критика прихильно оцінила їх діяльність, підкреслюючи їхні вартісні сторінки. Успішні давніші концерти дали підставу до запрошення Любомира Мацюка на пост професора співу до нововідкритої консерваторії Блюменау-Центру культурного життя стану Санта Катеріна.

У вересні ц. р. місто Санта Катеріна святкувало сторіччя свого існування. Для віданачення його культурних заслуг тамошній театр виставив нову бразилійську оперу „Аніта Гарібальді". Композитор опери, який водночас є диригентом симфонічної оркестри, запросив п. Мацюка відіграти партію героя опери, Гарібальді, тобто звісного героя Італії, який боровся разом з бразилійською геройкою Анітою, за волю південної Бразилії.

Для відтворення ролі бразилійського типу жінки з її ментальністю та характером запрошено бразилійську співачку зі Сан Павльо. Прем'єра пройшла з блискучим успіхом у приявності віцепрезидента держави, міністра освіти, губернаторів і інших високих урядовців і визначних гостей. Оперу повторено ще два рази і її сфільмувало підприємство з департаменту культури й пропаганди.

Фахова критика у пресі присвятила багато уваги новій опері, її композиторові та головним виконавцям. Тут наведемо частину критичних завваг, поміщених у місцевій газеті в Сан Павльо про українського артиста. Ось що там сказано:

„З-поміж головного персоналу опери треба відзначити тенора Л. Мацюка, проф. консерваторії, у важкій ролі Гарібальді. З-поміж усіх виконавців він виявив найбільше рутини. Його голос милий, звучний, експресивний та чітка його дикція. Він почував себе на сцені певно та свобідно".

Щиро радіємо успіхом нашого артиста-земляка. Це чи не перший раз в історії обох Америк, що українського співака заангажовано до опери. Ждемо теж на новий успіх дружини артиста, пані Її Мацюк, що виступить в наступному сезоні у національній опері.

Бразилієць

Нові Книжки

Клюб Приятелів Української Книжки. Книжка І. **Ол. Гай-Головко, Посдинок з дияволом.** Фільми наших днів. Том перший. Видавець Іван Тиктор. Вінніпеґ, 1950. Обкладинка й ілюстрації мистця Мирона Левицького. (З портретом автора). Сторін 144. Ціна $1.

„Видання Клюбу Приятелів Української Книжки є одиноким періодичним виданням українських книжок по цей бік залізної завіси, на всіх континентах, де живуть українці. Важливість такого видавництва для справи масового поширення українського друкованого слова є для кожного українця зовсім очевидна", — сказано на вступі у зверненню до читача.

Перед нами перша книжка періодичного видавництва, що зовсім нагадує львівську „Українську Бібліотеку" (вид. І. Тиктора), де до 1939-го р. вийшло було 80 випусків. (Редагували тоді ту „Українську Бібліотеку" у Львові: проф. Микола Голубець, а згодом д-р Лужницький).

Найближчі числа видання Клюбу Приятелів Української Книжки заповіджені такі: ІІ-гий том „Посдинку з дияволом" Ол. Гай-Головка, дальше два томи В. Чапленка „Люди в тенетах" і том новель Ю. Косача.

Видавництво заповідає, що продовж року надрукує 8-12 книжок, разом 1680 сторін.

„Посдинок з дияволом" Ол. Гай-Головка — це живо написаний репортажний твір про переживання автора 1945-го року на терені Австрії, точніше — про його тодішнє арештування большевиками, вже на тлі цілого його життя і боротьби з большевизмом. Річ має документарну вартість. Це описана атмосфера, в якій приходилось жити соткам тисяч українських скитальців в той час. Тимсамим це спрямована література: тут злучене літературне мистецтво з протибольшевицькою пропагандою. Ця пропаганда тут голосно кричить, бо це не видумка, це не пусті фрази і не самі слова, а це зображена пережита дійсність.

Твір читається справді „одним душком", такий інтересний.

Євген Яворівський

● Французький уряд і публична опінія в останньому виявляють вже більшу згідливість і компромісовість щодо озброєння Німеччини та включення її в західно-европейську оборону.

МОСКВА ЗНОВУ ЗАКИДУЄ АМЕРИЦІ ВОЄННІ НАМІРИ

Москва, 4. грудня. — Місцева партійна „Правда" надрукувала вчора на першій сторінці редакційну і очевидно інспіровану статтю, в якій запитує „хто, крім божевільного, — може повірити в мирні пляни Трумана та його приятелів". Стаття розглядає міжнародне положення в світлі корейського конфлікту і комуно-китайської інтервенції в ньому та вимагає від Злучених Держав „активного виявлення доброї волі" щодо мирних цілей. Ця добра воля, в розумінні Москви повинна бути: американська евакуація Кореї, передача комуністам Формози та прийняття комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй, або іншими словами повна капітуляція Заходу перед совєтською агресією.

ЛЮБКА КОЛЕССА НЕЗРІВНЯНА В ТВОРАХ ШОПЕНА И МОЦАРТА

Виннипеґ. — Світової слави українська артистка-піяністка, Любка Колесса, виступила в міській авдиторії у Виннипеґу і музичні критики міста написали дуже похвальні рецензії про її талановиту гру. „Виннипеґ Трибюн" вмістив знимку артистки і рецензію на три четверті шпальти, в якій подрібно і з незвичайним ентузіязмом аналізує виконання кожного музичного твору. Найвище признання дає їй за незрівнане виконання творів Моцарта й Шопена. З таким же признанням про цей виступ висловився другий виннипеґський щоденник, „Фрі Пресс". („Український Голос").

ПРАВОСЛАВНА РОСІЙСЬКА КАТЕДРА ЩЕ В РУКАХ МОСКОВСЬКОГО ПАТРІЯРХА

Ню Йорк. — Архієпископ Адам Филиповський, син колишнього гр. катол. пароха з Підкамінння коло Рогатина, в Галичині, відправив у неділю Богослужбу в російській православній соборі, вибудуваним ще за царських часів при 15 Іст 97 вул. в Ню Йорку. Адам підлягає екзархові Макарієві, який у свою чергу підлягає московському патріярхові. Ця справа стала знову голосною з уваги, що минулого тижня Апеляційний Суд в Олбані вирішив, що цей собор належить Російській Православній Церкві в Північній Америці, тобто організації яка не належить до московського патріярха. Спір за власність собору ведеться ще від російської революції з часів Керенського. До того часу собор був власністю православної організації, яка називала себе „Русская Православная Греко-Кафтолическая Церковь". Після революції піднесла претенсії до собору „Жива Церква", зорганізована большевиками і аж тепер стейтовий апеляційний суд вирішив її власність.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 14. листопада 1950 р. померла по тяжкій недузі
АНАСТАЗІЯ ДОВГА (DOLEY)
членкиня Тов. Любов, від. 370 У. Н. Союзу в Ню Гейвен, Конн.
Покійна походила зі села Угриньківці, пов. Заліщики, Західна Україна. Прибула до Америки 1905 р. та була щирою і активною громадянкою. Вступила до У. Н. Союзу 1920 р. Полишила в смутку мужа Михайла, трьох синів, дві дочки, дві невістки, два зяті та шість внуків.
Похорон відбувся 17. листоп. з погребового заведення до укр. гр. катол. церкви св. Михаїла при участи членів Тов. Любов, Сестр. Преч. Діви та кревних і знайомих на цвинтар св. Лаврентія у Вест Гейвен, Конн. — В. ІА П.!
К. Марущак, секр.

Дня 15. листопада 1950 р. помер на удар серця
МИХАЙЛ ПЛЕШ,
довголітній член Тов. Сін, від. 136 У. Н. Союзу в Карнеґі, Па.
Походив зі села Новосільці, пов. Сянік, Зах. Україна. Полишив у смутку дві доньки, Катерину, замужну Сус, і Анну, замужну Остафій, 8. внуків і 5. правнуків.
Похорон відбувся в неділю, 19. листопада, з похоронного заведення до гр. катол. церкви св. Апп. Петра й Павла при участи родини, членів Товариства і знайомих та на цвинтар св. Апп. Петра й Павла в Карнеґі, Па. — В. П. П.!
В. Копко, секр.

КОМУНІКАТ!

Управа Обєднання Українців в Америці „САМОПОМІЧ", Відділ у Филаделфії, подає до відома всім своїм членам, що Звичайні Загальні Збори Відділу відбудуться дня 1. січня 1951 року, в домі Українського Клюбу, при 847 N. Franklin St. в Филаделфії, о год. 3-тій пополудні.

Оскільки би в означеному часі не явилась відповідна кількість членів, то Збори відбудуться о одну годину пізніше, без огляду на кількість присутних членів.

При цьому необхідно зауважити, що до основних прав кожного члена на Загальних Зборах (параграф 18 статуту) належить активне і пасивне виборче право, до керівних органів відділу, з рішаючим голосом у всіх інших справах організації.

Член, який залягає з вплатою членських складок і не вирівнює їх після одноразового упімнення, тратить членські права (параграф 22 статуту) і тим самим не може брати участи в Загальних Зборах з рішаючим голосом.

Управа Відділу звернулась вже писемно до всіх тих членів, які залягають з вплаченням складок, з проханням вирівнання задовження, однак не всі ще члени сповнили цей обовязок.

Щоби запобігти евентуальним ограниченням членських прав тих членів, які не сплатили членських складок, ми звертаємось ще раз до них з проханням, щоби виконали свій обовязок і як повноправні члени прибули на Загальні Збори.

Вплати складок можна доконати безпосередньо в бюрі Відділу, або поштою на адресу: "Samopomicz", 847 N. Franklin St., Philadelphia 23, Pa.

Управа.

(Огол.)

ТАРЗАН, ч. 2485. Легко здобути.

Понад рев зближаючого вогню Джена чула рев льва.

Побіч себе два природні вороги джунглів бігли разом в її напрямі перед полум'ям.

Серед бігу до найближчої скали Джена зачепилася на виступаючий корінь...

...і впала саме на шляху звірів.